

Tot això ha de sofrir una rebolcada total. Diumenge XXI de durant l'any

Dv, 19/08/2016 per Josep Llunell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge XXI de durant l'any. Cicle C.

Barcelona, 21 d'agost de 2016

Els Evangelis recullen una dita de Jesús que ben segur la va repetir moltes vegades.

És un crit que resumeix la personal manera de veure la realitat.

Les fonts l'han conservat segons una doble versió.

La primera és radical i contundent: "Els últims seran els primers i els primers seran els últims."

La segona és més suau i matisada: "Hi ha últims que seran primers i primers que seran últims."

Com veu la realitat Jesús?

Jesús veu la realitat amb ulls inconformistes.

Les coses no són com han de ser. Aquest ordre de coses actual no s'ajusta a la veritat de Déu. Aquest món que estem construint serà sotmès a una revisió a fons: gairebé tot serà al revés.

Quina societat va conèixer Jesús?

Jesús va conèixer una societat de patronatge en la que el patró -és a dir, l'amodolina i protegeix els seus clients. Clients que a la vegada són patrons d'altres subordinats.

I a la cúspide de la piràmide social hi ha

-l'Emperador Tiberi

-Antipas

-i les famílies herodianses.

Després vénen els terratinents rics i els seus administradors i, més ensota

-els jornalers

-els servents

-i els esclaus.

-I, per últim, els que no tenen res de res.

I el mateix passa en el Temple, a on tots ocupen el seu lloc propi
-des del Summe Sacerdot
-els sacerdots
-els levites
-els funcionaris fins al poble i les dones.

A fora hi queden els exclosos.
Tot això ha de sofrir, segons Jesús, una rebolcada total.

Nosaltres, avui, contemplem la realitat jerarquitzada segons els nostres criteris i valoracions que ens semblen normals.
Hi ha un Primer Món i un Món últim.
Hi ha persones amb papers i drets reconeguts i altres sense drets ni papers.
Hi ha persones respectables i gent menyspreable.

També davant de Déu cadascú ha d'ocupar el seu lloc: Un està al centre, presidint la litúrgia, i els altres més avall. I els pobres es queden a la porta.
Un dia, tot això serà al revés.
La sentència de Jesús sacseja la nostra rutina i ens urgeix a buscar el Regne de Déu i la seva justícia.
Els que brillen, un dia s'apagaran en la foscor.
Els que semblen importants, desapareixeran.
Cadascú ocuparà el seu lloc. Es farà justícia. Déu imposarà la seva veritat. Així pensava Jesús.

Com pensem nosaltres?
Què fem nosaltres?
Què estem disposats a fer?

El que ens uneix a tots és la humanitat. No els diners, no la propietat.
Conseqüència pràctica: siguem cada dia més humans, més persones, més comprensius, més tolerants. Amb més capacitat de diàleg i amb menys propensió al conflicte.
Realment, ho som?